

westycyjnych, zabezpieczonych na wywłaszczonej nieruchomości.

2. Należności, ustalone w myśl ust. 1, bank wypłaca uprawnionym w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia lub wniosku. Pozostałą po potrąceniu tych należności sumę odszkodowania bank wypłaca wywłaszczoneму, o ile odszkodowanie nie podlega złożeniu do depozytu sądowego zgodnie z art. 38 ust. 2.

§ 5. 1. Odszkodowanie, przypadające wywłaszczoneму w myśl § 4 ust. 2, płatne jest w następujących terminach:

- 1) przy odszkodowaniu nie przekraczającym sumy 15.000 zł — w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty orzeczenia (§ 2),
- 2) przy odszkodowaniu powyżej 15.000 zł, a nie przekraczającym 60.000 zł — pierwsze 15.000 zł zgodnie z pkt 1 — nadwyżka zaś w ratach miesięcznych po 1.500 zł,
- 3) przy odszkodowaniu powyżej 60.000 zł, a nie przekraczającym 150.000 zł — pierwsze 60.000 zł w terminach i w sposób podany w pkt 2, nadwyżka — w ratach miesięcznych po 750 zł.

2. Tryb wypłaty nadwyżki ponad 150.000 zł określą odrębne przepisy.

3. Odszkodowanie za zniszczone zasiewy, uprawy lub plony (art. 33 ust. 3) płatne jest w całości w ciągu 30 dni od daty orzeczenia. Z odszkodowania powyższego nie potrąca się należności wymienionych w § 4 ust. 1.

§ 6. 1. W przypadkach, gdy wywłaszczony nabywa od Państwa gospodarstwo rolne lub mienie nierolnicze, albo też buduje dom mieszkalny, zawierający nie więcej niż 10 izb mieszkalnych, bank na wniosek wywłaszczonego, uzasadniony zaświadczeniem właściwych władz, wypłaci przedterminowo odpowiednią kwotę na pokrycie ceny nabycia albo budowy.

2. Przedterminowa wypłata, o której mowa w ust. 1, może nastąpić także na inne uzasadnione gospodarczo inwestycje wywłaszczonego do wysokości wartości inwestycji. Do wniosku o dokonanie przedterminowej wypłaty wywłaszczony powinien załączyć zaświadczenie

wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego co do zasadności inwestycji.

3. Minister Finansów określi sposób przedterminowej wypłaty i szczegółowej kontroli zużycia sum, wypłaconych przedterminowo wywłaszczoneму.

4. Minister Finansów ustali sposób i zasady pokrycia odszkodowania z rachunku wykonawcy.

§ 7. Bank ustala zgodnie z § 5 ust. 1 lub § 6 datę wypłaty, zawiadamiając o tym wywłaszczonego pocztą za zwrotnym poświadczeniem odbioru co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem i jednocześnie przesyła odpis tego zawiadomienia do prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat) oraz do prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, właściwych ze względu na położenie wywłaszczonej nieruchomości i miejsce zamieszkania wywłaszczonego.

§ 8. Jeżeli suma odszkodowania podlega złożeniu do depozytu sądowego, bank dokona przelewu w terminach przewidzianych w § 5 ust. 1 i zawiadomi o tym wywłaszczonego i sąd.

§ 9. Bank dokonuje wypłaty odszkodowania z rachunku wykonawcy z zachowaniem obowiązujących przepisów o trybie finansowania inwestycji.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie trybu wypłaty odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 235 i z 1951 r. Nr 22, poz. 173).

§ 11. Do czasu wydania przepisów na podstawie § 6 ust. 3 i 4 zachowują moc dotychczas obowiązujące przepisy.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

341

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1952 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania terenowych jednostek kontroli państwowej.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowymi jednostkami kontroli państwowej są wchodzące w skład zespołów kontroli państwowej:

- 1) terenowe grupy kontroli państwowej,
- 2) specjalne grupy kontroli państwowej, które wykonują kontrolę państwową szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej zakładów przemysłowych i budów,

zwane w dalszym ciągu „grupami terenowymi” bądź „grupami specjalnymi”.

§ 2. Terytorialny zakres działania grupy terenowej może obejmować jedno lub więcej województw, a także pokrywać się z terytorialnym zakresem działania terenowych jednostek kontrolowanej gałęzi gospodarki narodowej (np. dyrekcji okręgu Kolei Państwowych itp.).

§ 3. Zakłady i budowy kontrolowane przez grupy specjalne nie podlegają w czasie działania grup specjalnych kontroli grup terenowych.

§ 4. Minister Kontroli Państwowej w ramach przyznanych etatów:

- 1) tworzy grupy terenowe i specjalne;
- 2) określa ich rzeczowy i terytorialny zakres działania;
- 3) ustala w porozumieniu z właściwymi ministrami siedziby grup terenowych i specjalnych kontroli państwowej przy określonych jednostkach gospodarki narodowej, do kontroli których zostały powołane.

§ 5. Na czele grupy terenowej lub specjalnej stoi kierownik, powoływany i odwoływany przez Ministra

Kontroli Państwowej, podległy w całej swej działalności dyrektorowi zespołu.

§ 6. Organizację wewnętrzną grup terenowych i specjalnych określa Minister Kontroli Państwowej.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kontroli Państwowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

342

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1952 r.

w sprawie postanowień, orzeczeń o odszkodowaniu, doraźnych zarządzeń i orzeczeń o karach dyscyplinarnych kontroli państwowej.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) zarządza się, co następuje:

Przepis wstępny.

§ 1. 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły dotyczą ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316).

2. Powołane w niniejszym rozporządzeniu paragrafy dotyczą tego rozporządzenia.

1. Odwołanie od postanowienia (art. 20 pkt 3).

§ 2. 1. Od postanowienia wydanego na podstawie art. 20 pkt 3 kierownik jednostki kontrolowanej wnieść może odwołanie do Ministra Kontroli Państwowej.

2. Odwołanie wnosi się w terminie tygodniowym od doręczenia postanowienia.

3. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie postanowienia aż do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

2. Wydawanie orzeczeń o odszkodowaniu (art. 21).

§ 3. Orzeczenie o odszkodowaniu na podstawie art. 21 wydaje się w szczególności w przypadkach:

- 1) naruszenia ustalonych etatów lub przepisów o zaszczerowaniu i stawkach wynagrodzenia;
- 2) sprzecznej z obowiązującymi przepisami wypłaty premii, nagród lub innych wynagrodzeń;
- 3) pokrycia z funduszków jednostki kontrolowanej kar i grzywien, nałożonych przez właściwe organy na pracownika tej jednostki w związku z jego pracą (np. z powodu naruszenia przepisów sanitarnych, porządkowych, technicznych itp.);

4) zawinionego spowodowania nałożenia na jednostkę kontrolowaną obowiązku zapłaty odsetek, kar umownych, postojowego itp. sankcji finansowych;

5) niepodjęcia w terminie kroków niezbędnych dla terminowego ściągnięcia należności przysługującej jednostce kontrolowanej (z tytułu dostaw i usług, udzielonych zaliczek itp.), jeżeli wskutek tego należność ta uległa przedawnieniu lub prekluzji albo stała się nieściągalna;

6) w innych przypadkach, gdy szkoda powstała wskutek sprzecznego z prawem zawinionego działania lub zaniechania pracownika.

§ 4. Czyn uzasadniający wydanie orzeczenia o wynagrodzeniu szkody powinien być stwierdzony protokołem kontroli dokonanej przez kontrolę państwową.

§ 5. Ministerstwo Kontroli Państwowej może również wydać orzeczenie o wynagrodzeniu szkody w trybie art. 21 na podstawie protokołu kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ rewizji finansowej Ministerstwa Finansów.

§ 6. Orzeczenia o odszkodowaniu nie wydaje się w stosunku do osób, które dopuścili się przekroczenia przepisów finansowych lub zarządzeń właściwej władzy w sprawach gospodarczych, z którego wynikała znaczna szkoda społeczna, uzasadniająca wszczęcie postępowania karnego.

§ 7. Jeżeli szkodę wyrządziło kilka osób wspólnie, obowiązek wynagrodzenia szkody nakłada się na każdą z nich oddzielnie w wysokości zależnej od stopnia, w jakim przyczyniły się do wyrządzenia szkody.

§ 8. Odszkodowanie, nałożone przez kontrolę państwową na pracownika w trybie niniejszego rozporządzenia